Kyrkogårds VANDRING.se

Elin och Viktor Johansson

Liksom nästan alla pojkar och män i Gaperhult på den tiden gick Viktor till sjöss i unga år.

Han var 17 när han fick sin första ”hyra”. Han började som besättningsman, men redan efter fem år fick han sitt första jobb som befälhavare. Båtarna var Vänerskutor och prålmar som gick med laster ner till Göta älv och Göteborg och tillbaka till olika hamnar i Vänern. Viktor var styrman och befälhavare på en mängd båtar, innan han blev skeppare på sina egna båtar Bia och Susie. Sista året på sjön blev 1939.

Sedan han gått iland för gott blev det jobb som bas för ett lastarlag. Han hade också övertagit föräldragården med både djur, jordbruk och skogsbruk, som han skötte tillsammans med hustrun Elin.

Fiske var en bisyssla och en naturlig del av vardagen för många före detta sjömän.

Det var roddbåt och segel som gällde. Näten lades på våren och togs upp innan jul. På våren fiskades med ryssjor.

Trädgårdsarbete intresserade honom också och familjen kunde njuta av både frukt, bär och fina prunkande rabatter. Viktor var även föreståndare för Gaperhults växelstation i 28 år tills den automatiserades. Han var också en engagerad hemvärnsman.

Viktor var känd som en god berättare. Det fanns mycket spännande att återberätta från det hårda livet på sjön. Flera artiklar i ortstidningen är ett bevis på detta.

Elins pappa C G Heimer var fiskare. Modern var hemmafru och hette Sofia Ekman, hon var liksom fadern från Hammarö. Elin fick tre yngre syskon, Ester, Gustav och Anna.

Elin var tolv år när familjen flyttade till Åsen i Gaperhult och där blev C G Heimer lanthandlare vid sidan om fisket.

Familjen tillhörde Blå Bandföreningen, senare Missionsförsamlingen. Fadern och flickorna var musikaliskt begåvade. De åkte runt, spelade och sjöng tillsammans på fester och i olika sammanhang. Elin spelade gitarr och orgel och hade en vacker sångröst.

Efter kärlek och giftermålet med Viktor, flyttade Elin bara till granngården några hundra meter bort. Där fick hon mycket ansvar och arbete med skötsel av hemmet och jordbruket under tiden Viktor var på sjön.

I ladugården fanns ko, gris och höns att sköta och vid sådd och skörd fick man leja någon som hade häst och som inte var på sjön. Och man hjälpte varandra, många var i samma situation.

Telefonväxeln sköttes också av Elin med hjälp av döttrarna. Det fanns även en hytt för allmänheten att ringa ifrån. Vid sidan av hemmet var det missionsförsamlingen som var Elins engagemang genom livet.

Elin drabbades av bröstcancer vid 56-års ålder, men klarade detta och dog i sitt hem 84 år gammal – året efter Viktor.

.